

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00769/2011-01
Дана: 23.априла 2012.године
Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **С. Г. из Смедерева**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 23.априла 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **С.Г. из Смедерева** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00143/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Г. С. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Општинском суду у Смедереву у грађанском одељењу као председник грађанског одељења, председник одељења за породично-правне спорове и заменик Председника суда. Подноси пријаву за избор у Апелациони суд Београд, Апелациони суду у Новом Саду, Виши суд у Смедереву и Основни суд у Смедерев.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу, а из разлога: пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност; да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да јој се достави одлука са разлозима; због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно

Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу испуњености критеријума указује да њени резултати не изазивају сумњу која би била основ за обарање претпоставке да не испуњава критеријуме и мерила из одлуке. Указује да је у посматраном периоду имала у 2006.години 21,88% укинутих одлука, у 2007.години 9,52% и у 2008.години 20,51%, а истовремено и испуњеност норме и коефицијент ажурности и то 2006.године 146,49% и 7,65, у 2007.години 138% и 5,37 те у 2008.години 120,09% и 6,49

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први састав ВСС, независности првог састава ВСС и појединих чланова, те да јој је било ускраћено право на правично суђење, па предлаже да се уставна жалба усвоји, констатују извршене повреде Уставом гарантованих права, да јој није престала судијска дужност, а Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права поново одлучи о њеној пријави.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да је у тренутку одлучивања по њеној пријави била на сталној судијској дужности, па како се налазила на сталној судијској дужности и испуњава све критеријуме требало је да буде изабрана за судију. Дато образложење сматра паушалним, те да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су била у било каквом пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да је ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити јој је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложена, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радила нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побјаване одлуке.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00143/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 738 изреке решења, дати су

разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 3 и 7 и члана 13 став 4 Одлуке о критеријумима и мерилима. У одлуци се у разлозима у битноме наводи:

Сумња се образовала на основу чињенице да је у периоду који је сагледаван, у предметима П израдила 35 одлука после 30 дана, а у 27 дана након рока од 60 дана, супротно одредби члана 341 став 1 ЗПП, па непримереним роком израде одлука и прекорачењем законских рокова за израду одлука довела у сумњу право странака на суђење у разумном року, нарочито у П1 предметима у којима је поступак хитан, те се на основу овога закључује да није показала довољан ниво сручности и оспособљености.

У одлуци се у погледу стручности истиче да је у 2006.години имала просечно укинутих 30% првостепених одлука у парничној материји што не представља задовољавајући квалитет рада, а према Мерилима за оцену минимума успешности.

На основу изнетог закључено је да није испунио услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

Против те одлуке изјављена је жалба Уставном суду из свих разлога, а у жалби се поред осталог истиче да је имала испуњеност оријентационе норме у свим сагледаваним годинама и то 2006.године 146,49%, у 2007.години 138% а у 2008.години 120,09% што представља најбољи резултат у њеном суду. Такође истиче да је у посматраном периоду имала само 17 укинутих одлука и то у процентима 2006.године 21,88%, 2007.године 9,52% и у 2008.години 20,51%. Наводи се иако то није била посматрана година да је 2009.године имала испуњеност норме 133,21% а проценат укинутих 21,21%. У погледу навода да је у 2006.години имала 30% укинутих одлука указује да је овакав закључак у прво реду супротном Мерилима за оцену успешности, који прописује да судија има задовољавајући квалитет у општинском суду уколико у грађанској материји има мање од 25% укинутих одлука. Наводи се да је у 2006.години поред парничних предмета – класичних, радила и предмете радних спорова, па да се укупан збир укинутих одлука има посматрати на укупном нивоу, а не издвојено. Дакле она је у 2006.години имала укупно разматраних жалби и то у П предметима 20 од чега је 13 потврђено 1 преиначен и 6 укинута што чини 30%, а у радно правној материји 12 разматраних од чега 11 потврђених и 1 укинута или 8,22%, дакле укупно разматраних по жалби 32 од чега 24 потврђених 1 преиначена и 6 укинута или 21,88%, а што представља њен резултат у тој години. Такође указује да уколико се примени алтернативна одредба члана 13 став 3 Мерила тада би њен проценат укинутих одлука износио 3,07%, односно према броју мериторно завршених предмета према броју укинутих одлука. У прилогу ових тврдњи односно да је и по оствареном резултата боља од резултата оствареног у њеном суду даје примере.

У погледу времена израда одлука истиче да је опште позната чињеница да су парнични предмети разнолики и сложени по структури, да је то био период интензивне законодавне активности у смислу промене низа прописа, да је то захтевало додатну едукацију у ходу, потом организационе промене у суду на које она није могла да утиче, а што је допринело њеној преоптерећености, што је и довело до чињенице да је један мањи број пресуда урађен по протеклу законског рока. Указује да не постоји ни један судија у њеном суду који није прекорачио рок израде одлуке, а да је и поред те чињенице био изабран и при том да су неки и напредовали. У суду је једина имала сертификат у предметима из парничних односа, па је због тога преузела све предмете из те области од свих судија, а целокупан прилив је само њој приписиван, да су ти спорови хитне природе

и из тог разлога је имала свакодневно од 10-12 рочишта и већину закључивала. Свакодневно је пружала и помоћ Центру за социјални рад у виду упутства и едукације. У овом периоду је постављена и за заменика председника суда, као и руководиоца грађанског одељења. Укупно је у том периоду израдила 1534 одлуке различите сложености, да је свакодневно израђивала велики број одлука уз обављање суђења и других задужења, па се ово мерило не може тако једноставно посматрати и ставити на терет судији са 30 годишњим радним искуством. Наводи примере изабраних судија које имају такође неизрађене одлуке. Поред тога као околност оптерећености указује да је из разних разлога решењем председника суда примала у раду предмете од других судија које су биле одсутне. Указује да иако то није био посматрани период у 2009. години није имала ни једну одлуку израђену после законског рока.

Поред осталих доказа доставља и као доказ новинске чланке а у вези поступања у предметима судија у случају А. – судије Р. Д. , у другим предметима судије С. И., М.Ј. и С.П..

Поднеском од 10.08.2011.године подносилац приговора се изјаснила писмено припремним поднеском а на околности из оспорене одлуке ВСС од 14.06.2010.године. У првом реду указује да остаје у целости код поднетих правних лекова, а потом указује и на одлуку М.Т. , односно да се поједини разлози за сумњу не могу посматрати парцијално или изоловано у односу на укупне резултате рада судије и без сагледавања субјективних или објективних околности због којих су ти разлози настали, па предлаже да се овај део одлуке примени и у њеном случају. Сматра да испуњава у целости критеријум оспособљености и то из разлога што је у свим посматраним годинама остварила оријентациону судијску норму, а потом у погледу одлука израђених након рока од 30 дана указује да је у посматраном периоду на грађанском одељењу радило укупно 11 судија и да је за цео период било одлука израђених након рока од 30 дана 586, па да је просек одељења сходно томе 53,27 одлука израђених након рока а да је она имала 62 одлуке што не представља грубо одступање од просека одељења, а да су при том изабране и судије које су имале знатно већа одступања и већи број одлука израђених након законом прописаног рока. При том се указује да је била више оптерећена од других судија јер је у посматраном периоду примила знатно више предмета у рад од осталих судија, па је била задужена са четворогодишњим приливом. На те околности достављају се докази:

- Извештај о раду подносиоца приговора
- Извештај о раду судија грађанског одељења за период 2006.-2008.година
- Извештај о раду Општинског суда у Смедереву за 2007. и 2008.годину
- Списак судија грађанског одељења
- Званични подаци са сајта ВСС о броју израђених одлука судија грађанског одељења Општинског суда у Смедереву
- Извештаји о раду изабраних судија Општинског суда у Великој плани.

Даље се указује да је на кашњење у изради одлука дошло и из објективних разлога и то велика разлика у броју укупно и новопримљених предмета у односу на остале судије, а из организационих проблема у суду на које она није могла да утиче, потом да је имала велики број одржаних рочишта и закључених расправа, потреба едукације због промене прописа (Породични закон), пружање стручне помоћи Центру за социјални рад, обављање других функција у суду, потом едукација за односе са јавношћу, обука приправника и судијских помоћника, проблеми са записничарима. На ове околности достављају се као докази:

- Приказ разлике у броју примљених предмета у материји П по судијама грађанског одељења,
- Судски роковници са подацима о заказаним рочиштима
- Налози председника суда о давању у рад подносиоцу приговора предмета других судија због њихових захтева за изузеће или у случају дужих боловања, сертификат о стеченим знањима и уверење о пружању едукације,
- Одлуке донете у својству заменика председника суда
- Део активности о раду са приправницима (дневници рада)
- Уверење о здравственој способности записничара.

У погледу квалитета рада истиче да нису тачни наводи јер је у 2006.години имала 21,88% укинутих одлука дакле испод мерила. Сматра да је према броју одлука разматраних по правном леку и мериторно окончаних одлука имали мали број ожалбених одлука и да би стога требало применити одредбу члана 13 став 3 Мерила, а указује да треба извршити и поређење са резултатима изабраних судија и на те околности доставља упоредне прегледе.

Поред тога указује да иако то није био предмет посматрања да је у 2009.години остварила следеће резултате, да је на крају године имала у раду 113 предмета и ни један стари предмет, да су све одлуке биле израђене у року, да је имала остварење норме од 133,21% и укинутих одлука од 21,21%, а као доказ доставља се списак нерешених предмета.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложила своје наводе на рочишту одржаном дана 19.08.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Смедереву, извештај Основног суда у Смедереву број I Су 1/11-57-1 од 03.08.2011.године, доказа достављених од стране подносиоца приговора,

напред побројани, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави на рочишту одржаном дана 19.08.2011. године подносилац приговора је навела да је 2006. године испунила оријентациону норму са 146,49%, у 2007. године са 138%, а 2008. године са 120,09%. Истакла је да је у 2006., 2007. и 2008. години у грађанском одељењу Општинског суда у Смедереву радило 11 судија и да је за те три године укупан број одлука урађених после 30 дана за тих 11 судија био 586, те да је за тај период просечно сваки судија годишње имао 17,76 одлука урађених после 30 дана. Навела је да је њено одступање у односу на просек одељења за те 3 године било 8,73 одлука а на годишњем нивоу 2,91 што је било мање него што су имале колеге које су поново изабране на судијску функцију. Она је оспорила да не постоје груба одступања од просека али је прихватила да постоје одређена одступања за која тврди да нису одступања субјективне већ објективне природе, даље наводећи да је постојала велика разлика у односу на новопримљене предмете у односу на друге судије које су поступале у П материји. Истакла је да је за наведене три године укупно решила 883 предмета а да су друге колеге имале далеко мање решених предмета, те да је нормално да када је већи број предмета да је потребно дужи период за израду одлука. Такође је истакла да је за три године имала већи прилив од других колега за цео један годишњи прилив предмета. Такође као објективни разлог ког је дошло до израде одређеног броја одлука за период дужи од годину дана је одсуство због едукације у области породичних односа. Даље је истакла да је вршила функцију заменика председника суда и председника грађанског одељења и да резултат тог рада није исказан о извештају о њеном раду.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршио судијску дужност као судија Општинског суда у Смедереву и према извештају суда остварила је следеће резултате:

2006.године

П предмета укупно у раду 554 од тога 78 старих решено 309 од тога 41 стари, мериторно 227, остварење норме 145,87%, 17 одлука израђених до рока од 60 дана и 12 преко 60 дана, 20 разматраних по жалби 13 потврђених 1 преиначена и 6 укинутих или 30%.

П1 предмеа у раду 1 исти решен, разматраних по жалби 12 11 потврђено 1 укинута или 8,33%.

Укупно остварење норме 146,49%.

2007.године

П предмета укупно у раду 415 од тога 26 старих решено 304 од тога 19 старих, мериторно 242, остварење норме 138%, 13 одлука израђених до рока од 60 дана и 3 преко 60 дана, 21 одлука разматрана по жалби 17 потврђених 2 преиначене и 2 укинуте или 9,52%.

2008.године

П предмета укупно у раду 420 од тога 39 старих решено 269 од тога 28 стари, мериторно 196, остварење норме 120,09%, 5 одлука израђених до рока од 60 дана и 12 преко 60 дана, 39 разматраних по жалби 28 потврђених 3 преиначена и 8 укинутих или 20,51%.

На основу извештаја Основног суда у Смедереву утврђен је број одлука и такође време израде тих одлука, па се констатује да је подносилац приговора одлуке након 60 дана израдила;

- У 2006.години укупно у 12 предмета, а као примери се наводе предмет П.755/97 расправа закључена 09.03.2005.године одлука израђена 11.01.2006.године, П.398/05 расправа закључена 13.05.2005.године одлука израђена 01.03.2006.године, П.536/03 расправа закључена дана 11.04.2006.године одлука израђена 05.09.2006.године, П.244/03 расправа закључена 31.05.2006.године одлука израђена 26.10.2006.године, П.934/06 расправа закључена 16.03.2006.године одлука израђена 26.11.2006.године, П.1136/05 расправа закључена 16.11.2005.године одлука израђена 11.04.2006.године;
- У 2007.години укупно у 3 предмета, а као пример наводи се предмет П.1262/06 расправа закључена 12.07.2007.године одлука израђена 28.11.2007.године;
- У 2008.години укупно 12 одлука а као примери наводе се предмети П.1648/07 расправа закључена 25.03.2008.године одлука израђена 25.09.2008.године, П.982/07 расправа закључена 02.04.2008.године одлука израђена 25.09.2008.године, П.1039/06 расправа закључена 09.07.2008.године одлука израђена 05.12.2008.године и П.1451/06 расправа закључена 26.06.2007.године одлука израђена 12.06.2008.године.

На основу истог извештаја утврђено је да је подносилац приговора на раду била присутна и то 2006.године 199 радних дана, 2007.године 219 радних дана и 2008.године 211 радних дана.

Процент израђених одлука на одељењу у посматраном периоду а након 60 дана износио је 2,6, а подносилац приговора 3,05%.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености.

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008.години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења у којем је радио.

Подносилац приговора је у свим годинама у посматраном периоду имала остварену оријентациону норму.

У погледу сумње у испуњеност критеријума оспособљености је чињеница великог броја неблагоприятно израђених одлука. У свим посматраним годинама подносилац приговора је имала знатан број одлука израђених након законом прописаног рока, а што сходно члану 16 Мерила за оцену минимума успешности представља мерило за оцену

савесности рада судије. Такође овај основ представља сумњу у испуњеност критеријума прописаног чланом 14 став 1 тачка 7 Одлуке о критеријумима и мерилима, односно чланом 6 став 2 алинеја 1 Правила, да судија не испуњава критеријум оспособљености. Подносилац приговора је бројем израда одлука изнад просека одељења и то знатно и грубо, а овај број предмета израђених након законом прописаног рока указује на несавесно и неоспособљено поступање подносиоца приговора, поготово имајући у виду њихов број, па је тиме и озбиљно довела у питање савесност у поступању, а што представља основ да би у смислу одредбе члана 45 Закона о судијама био изабран за судију.

Број одлука израђених након законом прописаног рока па и максималног рока на који се тај рок може продужити у односу на број решених предмета указује на несавестан рад и олако поступање у предметима, одсуства друштвене свести код подносиоца приговора у погледу статуса вршења судијске дужности, па тиме и ускраћивања странкама права на суђење у разумном року.

Разлози које је подносилац приговора изнела у приговору и својој изјави нису такви да би исти могли оправдати овакво поступање подносиоца приговора у изради одлука. Подносилац приговора је поступала у парничној материји, а у посматраном периоду радила у материји породичних и брачних односа. У 2006. години евидентиране су само одлуке из материје радних односа које су у тој години решене пред вишим судом, а потичу из претходног периода. Материја брачних и породичних односа у целокупној фази поступка укључује ангажованост Центра за социјални рад и стручно мишљење ове институције представља основ за решавање ове врсте спорова. У претежном делу ови спорови се решавају и споразумом странака. Ови спорови су такође хитне природе и од судије захтевају хитно поступање. Подносилац приговора је и поред овога одлуке израђивала ван рока, а при том у раду имала и значајан број старих предмета у материји у којој се захтева хитно поступање, дакле свако одсуство старих предмета, или толики број тих предмета, да се само у ретким случајевима може оправдати дуго трајање поступка.

Дакле из овог се мора закључити да подносилац приговора не поседује потребан ниво оспособљености. Оспособљеност је условљена добрим познавањем материјалног и процесног права, а који омогућавају ефикасно решавање судских спорова. Поред чињенице да неко решава очекивано минимални број предмета у току једне године, односно остварује оријантациону норму, потребно је да би се сматрао оспособљеним за вршење судијске функције и предмете решава у законом предвиђеном року, тамо где је хитност предвиђена, а што је случај са предметима и брачних и породичних односа, али и да након закључења расправе у разумном року странкама достави и одлуку. Ово је услов да се сматра да и кандидат савесно врши судијску функцију, јер је свестан да у разумном року мора обезбедити судску заштиту, а свако кршење предвиђених рокова, представља и кршење права странака на суђење у разумном року.

Подносилац приговора је као оправдање за овакво поступање налазила у објективним разлозима, велики број предмета у раду, велики број решених предмета. Чињеница је да је подносилац приговора имала већи број предмета у раду, али имајући у виду материју у којој је поступала, не може се сматрати да је она бројем предмета у раду била преоптерећена, већ насупрот број тих предмета омогућавао је да судијску функцију врши успешно и завршава потребан број предмета, а што је и чинила. Али са друге стране подносилац приговора није решавала знатно већи број предмета од броја предмета који је предвиђен као минималан број предмета који судија у току године има да

реши. Бројем мериторно решених одлука решавала их је на месечном минималном нивоу. Због овог разлога се не може сматрати да је била преоптерећена у раду, јер је и сходно Мерилима решавала тек нешто више од минимално предвиђеног броја предмета, а управо Мерила и решавање минималног броја предмета јесу предвиђена и регулисана према просечном очекиваном учинку од судије.

Како су остале судије у суду у којем је радила поступале у свим другим парничним споровима а не у уско специјализованим предметима, као што је поступала подносилац приговора, није могуће ни вршити упоређење према броју примљених предмета.

Сви остали дати разлози од стране подносиоца приговора никако не могу бити разлог за неблаговремену израду одлука. Чињеница да је вршила едукацију у Центру за социјални рад, не може бити оправдавајући разлог, јер то није била свакодневна и перманента обавеза подносиоца приговора, а чињеница да је била заменик Председника суда, јесте функција у суду која се посебно вреднује и у погледу резултата рада, али и увећањем припадности, па је сасвим разумљиво зашто се овако нешто не може прихватити.

Поред тога што подносилац приговора није испунила критеријум оспособљености, основана је и сумња у испуњеност критеријума стручности код подносиоца приговора. Сумња је заснована на основу чињенице да је у 2006. години подносилац приговора у општој парници, односно у основној материји спорови из породичних и брачних односа, имала укинutih 30%. У материји радних спорова у којој те године није ни поступала, већ су јој само евидентирани ожалбене одлуке из претходног периода, подносилац приговора је имала добар квалитет, али је и чињеница да у тој материји није имала ни један решен предмет у тој години, па самим тим нити ожалбен, да би се могло оценити да и овај податак представља репрезентативан податак. Отуда сумња у испуњеност критеријума стручности у основној материји у 2006. години јесте основана, али стоји и чињеница да подносилац приговора у 2007. и 2008. години има задовољавајући квалитет, па се само на основу тог податка не може донети коначан закључак о испуњености критеријума код подносиоца приговора.

Стога је управо и Високи савет судства, одлучујући о приговору подносиоца приговора те испуњености критеријума код подносиоца приговора, њене резултате рада посматрао укупно, дакле да је подносилац приговора у посматраним годинама имала испуњеност оријентационе норме, да је поступала у уско стручној материји – спорови из породичних и брачних односа, да у 2006. години у основној материји није имала задовољавајући квалитет рада, а у 2008. години на граници задовољавајућег квалитета, да је у свим годинама имала велики број одлука израђених након законског рока, али и максималног рока на који се израда одлука може продужити, да је међу тим одлукама имала и одлука које су израђене у неразумно дугом року – вишемесечном, да је у раду имала и за материју у којој је поступала знатан број старих предмета, да је поступала у материји у којој је законом прописана хитност у поступању, па да управо овим чињеницама да су поступци у њеном раду трајали не само изнад законом прописаних рокова, већ и у неразумно дугим роковима, преко две године, када се предмет по Судском пословнику сматра „старим“, па да управо из овога се да извући закључак да не поседује оспособљеност да као судија странкама обезбеди судску заштиту у разумном року, а при том и да поступа несавесно у вршењу судијске дужности, па услед ове чињенице је и основана сумња да подносилац приговора није ни стручна.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка оспособљености, али и стручности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић